

шний редъ. (Турилъ основание на университетъ тъ въ Краковъ). Той направилъ важно придобиване, като присъединилъ на Полша богата та руска областъ Галиция, дъто се свършилъ на онова време княжеский домъ.

Ядвига и Ягело. Съ смъртьта на Казимира (въ 1370 г.) довършилъ се и кралският родъ на Пясти ти. Прѣемникъ на Казимира билъ неговият роднин Людовикъ, унгарски крал; нъ полският голѣмци припознали Людовика за свой крал само съ тоя уврѣзъ: да подпише тѣхнити правдини, съ които се ограничавала кралската власть. Слѣдъ Людовика голѣмци ти покачили на прѣстолъ тъ малка та му дъщтеря, хубавица **Ядвига**; а послѣ я оженили за литовский князъ Ягело съ сговоръ да приеме той католическа та вѣра, да покръсти народъ тъ си и да сбере Литва съ Полша. (Съплеменници ти на Пруси ти Литовци до онова време били езичници и опасни врагове на съсѣдти си Поляци; нъ нѣкои литовски князове вече били прияли християнство то по гръцкий обредъ).

Ядвига много време се противила на голѣмци ти за това нѣшто. Тя оште отъ малка била сгодена за австрийский херцогъ Вилхелма, и го обичала много и поканила годеникъ тъ си да дойде въ Краковъ. Нъ краковският началникъ на градъ тъ не пустналъ Вилхелма въ градъ тъ, и той се принудилъ да остане въ прѣградие то. Тогава Ядвига отишla да се види съ него въ единъ Францискански монастиръ; съ нея отишли и придворни жени; а князъ тъ билъ обиколенъ съ нѣмски рицари. Нъ послѣ, кога Ядвига се върнala за-въ градъ тъ да се вѣнчае, нашла градският врата затворени по заповѣдъ на голѣмци ти. Кралица та казала да отворятъ, нъ стражата я не послушала; Ядвига се ядосала, и казала да ѝ дадѣтъ топоръ и сама зела да троши врата та. Единъ отъ нейни близки сполучилъ да я склони да се не противи. Вил-